KOMPAS

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

ROČNÍK XXIV • LEDEN • 2018

DĚTSKÁ SLAVNOST

PROGRAM NA LEDEN 2018

Obsah

2 Recenze — Daniela Asszonyi
3 Úvodník — Tomáš Veselý
4 Slovo na cestu — Jan Asszonyi
4 Sborová kronika
5 Pozdrav z Bohumilic — Bohumiličtí
6 Rozhovor — Zdeněk Štigler
8 Dětská vánoční slavnost — Felix Davídek
Nedělní škola na filmovém plátně — Felix Davídek
Jak se točí film aneb Adam a Eva mají svátek na Štědrý den — Pája Sychrová, Hanďula Buršíková, Petr Buršík
12 Reportáž ze štědrovečerní večeře — Felix Davídek
13 Verše na rok 2018
15 Rozvrh Aliančního modlitebního týdne
16 Pastýřský list — David Novák
18 Malé počteníčko pro každého — Pája Sychrová
19 Leden v našem sboru

Na titulní stránce foto z dětské slavnosti 17. prosince 2017

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli: David Fajfr a webové stránky.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ
Brno Kounicova 15;
kazatelé:
Jan Asszonyi – tel.: 534 009 434
Daniel Komrska – tel.: 777 004 861

kancelář sboru (Lydie Křipačová):
v úterý (17–19) – tel.: 530 342 302

https://www.facebook.com/cirkev.bratrska.kounicova

Pobočka Diakonie:
Noemi Komrsková – tel.: 777 004 821

Něco ke čtení

Buď, kde jsi

Štěpán Smolen

Mladý kněz Štěpán Smolen napsal příjemný příběh skoro třicetiletého pátera, který cestou na třídní pomaturitní sraz potká v autobuse zarostlého pouštního otce. Ačkoli páter ví, že jde „jen" o jeho vidinu, i když pěkně smradlavou, pouští se s otcem, po marné snaze ignorovat ho, do hovoru.

Postupně, jak se mu pouštní otec Kasián i po návratu domů zjevuje, se spolu hádají, argumentují, cestují a navštěvují různá místa i neznámé lidi. V nečekaném prostředí vyprahlých a téměř opuštěných míst si mladý páter hledá odpovědi na své velmi současné otázky.

„Nikdy bych si nepomyslel, že se sem vrátím," poznamenal Kasián. „Ale co bych neudělal pro nemocného."

„Zdejší stařec je nemocný?"

Kasián se zasmál: „Abba Nesteros? Kdepak, to je čiperný osmdesátník a svatý muž. To ty."

„Já co?"

„Ty – nemocný," odvětil průvodce, přizpůsobiv se mé nerozvité mluvě.

„Já? Ne."

„Ty – ano."

Zvážil jsem, zda má smysl pokračovat v této subtilní hře argumentů, a nakonec jsem usoudil, že nikoli. Jen jsem na Kasiána nasupeně zíral s hněvivým otazníkem v očích.

„Jsi nemocný," zopakoval, „protože marníš čas v planém snění. Vydal ses po cestě, ale pokukuješ po jiných. Lecčeho jsi ochutnal, ale k ničemu ses nezavázal a nikde jsi nezůstal. Životem jen bloumáš."

dokončení na straně 14

Daniela Asszonyi

KOMPAS — Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 21. 1. 2018.
Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz), za dorost Iveta Ukropcová a Alík Zachariášová (alik.zac@seznam.cz) a za mládež Žaneta Marvanová (zanet.marvan@gmail.com), copy Martin Kulísek.
Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-maily. Děkujeme.

Člověk je někdy zbrklý, nedohlédne souvislostí. Tak tomu bylo i před dvanácti dny, kdy mě redaktor Kompasu požádal o úvodník na leden 2018 a já souhlasil. Prý je vhodné napsat, čím žiji, co promýšlím. Teď, v předvečer Štědrého dne, kdy advent končí, církevní rok je těsně po začátku, a já jsem naopak čím dál více superstár, sedím u notebooku a dřívější představa, že si v důchodovém věku budu dělat, co budu chtít sám a splním si různé plány, je životním během korigována a měněna.

Před měsícem a půl jsem stále nevěděl, jakou adventní píseň pro letošek zvolit, a docela mě to už bralo. Řekl jsem si, že zpěv asi vynecháme. Co říct nového? Vše už bylo řečeno, teoreticky jsme jako věřící lidé vybaveni více než dost. Slyšeli jsme mnohá kázání, četli jsme zajímavé knihy, potkali jsme se s inspirujícími lidmi, v Bibli čteme, jak žít, aby se to Pánu Bohu líbilo, jen praxe občas pokulhává. Denně řešíme střet toho Starého seniora a Nového dítěte Božího.

Vzpomínám si, jak jsem se před skoro padesáti lety ptal Zdeňka Brokla, jak rozumí pokání, je-li to jedna velká událost potkávající člověka plácajícího se v „bahně špatného života“, jak jsme to slyšeli od těch, kteří přicházeli do sboru z absolutně nevěřícího prostředí a různých životních katastrof. Já jsem tuto přelomovou zkušenost neměl. Spíše až postupně a pouze po malých částech, a asi až dodnes.

Když se podívám okolo sebe, a asi bych se měl nejdřív dívat na sebe, ale přesto, skoro nejvíce mě štvou situace, kdy se někdo zachová vědomě sprostě. Že mu to není stydno! Jak to, že není stydno některým řidičům na silnici, že není stydno partnerům, kteří lžou a ruší sliby, jak to, že nebylo stydno lidem podporujícím bývalý režim v naší zemi a mnohé další

Co nového dnes může být?

mizerné režimy v tomto světě, jak to, že někdo tvrdí, že Jeruzalém není hlavní město Izraele? Jak to, že já takový nejsem?

Tedy do nového roku přeji sobě i vám všem, abychom měli jasný, nezkreslený pohled na sebe, na své motivy, na své slabosti, selhání, hříchy, i na svou neschopnost to vše měnit jen svými silami. Abychom zřetelně viděli toho, který toto vše měnit může a chce.

Co nového dnes může být?

Tomáš Šum Veselý

SLOVO
NA CESTU

- *Sedmý den je den odpočinutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách.*

(5. Mojžíšova 5,14)

Slovo na cestu do prvního měsíce nového roku nám připomíná důležitost životního rytmu, do něhož patří ustanovení o sedmém dni. Je to první den člověka, ale zároveň mu v běhu života předchází šest dní práce. Z důvodů stvořitelských – tedy z podstaty lidské konstituce – potřebujeme ustat, odpočinout od práce. Od té dokončené i nedokončené, od té, která se daří, i od té, která se nedaří. Od té v zaměstnání i od té doma. Kvůli odpočinku těla a mysli pak k sedmému dni patří bohoslužebné shromáždění (Lv 23,3). Více a jinak než ve všední den se člověk může ve společenství Božího lidu setkávat s Hospodinem, naslouchat mu a chválit jej. Novozákonní církev právem přiřkla stvořitelsko-bohoslužebnému kontextu ještě kontext spasitelský. Sedmý den si připomínala vzkříšení Pána Ježíše Krista a s ním ospravedlnění od hříchu. Ptáme-li se, co patří či nepatří k nedělnímu dni, pak je to podle Písma Hospodinův – a tedy i náš – oddělený den k odpočinku, k připomínce spásy skrze Božího Syna a k bohoslužebnému shromáždění s ostatními křesťany. Do nového roku Vám všem přeji Boží požehnání, které mimo jiné pramení z užívání daru neděle.

▸ *Jan Asszonyi*

SBOROVÁ KRONIKA

leden 2018

Požehnaný Bůh, od mých proseb se neodvrátil, neodepřel mi své slitování
Žalm 66,20

BLAHOPŘEJEME

KDY	KOMU	PROČ
5. 1.	sestře Anně Štiglerové z Brna	79 let
5. 1.	bratru Miloslavu Zvonařovi z Brna	71 let
7. 1.	sestře Anně Dostálové z Brna-Lesné	74 let
13. 1.	sestře Věře Pagáčové z Brna	71 let
24. 1.	sestře Evě Luklové z Nosislavi	71 let
31. 1.	sestře Ludmile Herníkové z Brna	77 let

NAROZENÍ

- Manželům **Lucii** a **Matúšovi Durcovým** daroval Pán Bůh 18. prosince dceru **Nikol**.

ÚMRTÍ

- V neděli 31. prosince povolal Pán Bůh na věčnost ve věku 89 let **bratra Jaroslava Kubového**, emeritního kazatele a předsedu Rady CB. Rozloučení se bude konat v pátek 12. ledna v 16.00 hodin v modlitebně CB v Praze na Žižkově.

POZDRAV Z BOHUMILIC

365 dní
pod křídly Boží lásky

Jako když vločka za vločkou padá,
jako když putuješ za krokem krok –
tak za dnem den se k sobě skládá
z dvanácti měsíců vytvoří rok.

Jen pohleď na něj, na celý ten čas,
kolik on krásy a půvabu v sobě nese,
kdo umí otevřít oči i srdce,
i v těžkých chvílích raduje se.

Jaro je plné vonného kvítí,
ptáčkové ladí svůj zpěvný hlas,
v létě se slunce na vodě třpytí,
obilí zraje ve zlatý klas.

Na podzim dary přírody sklízíš,
na stromech listy barvami hrají,
v zimě zas příroda odpočívá,
v teplých dlaních sněhové vločky tají.

Pestrý je celičký dlouhý ten rok,
kdo ho však stvořil, komu chválu vzdát?
Kdo stvořil vesmír, zemi, i nás,
komu dnes máme děkovat?

Náš Otec Bůh je Stvořitelem všeho,
už známe odpověď na otázku.
On stvořil všechno to pro nás,
i život nám daroval, dával nám lásku.

Za všechno Tobě, Otče díky, Tebe dnes chválíme,
dal jsi nám cestu a vedeš náš krok,
za Pána Ježíše díky, On je tou cestou,
díky, žes chránil nás po celý rok.

Amen.

Přejeme vám i sobě požehnaný nový rok 2018.

Bohumiličtí

ROZHOVOR
SE ZDEŇKEM ŠTIGLEREM ML.
NEJEN O DIAKONII A HOSPODÁŘSKÉ RADĚ

Víc praktik než teoretik, kutil, vždy ochotný pomocník, ve své době snad největší vypravěč napínavých příběhů pro děti na rodinných dovolených na Valašsku, nyní nový člen Správní rady Diakonie a hospodářské rady našeho sboru. Manželka Andrea, děti Pavel (Pája) a Veronika.

▸▸ *Jak ses dostal k funkci člena Správní rady Diakonie?*

Bylo to jednoduché. Oslovil mě za staršovstvo Petr Kvapil, že stávající členové Správní rady, zejména Luboš Rous, jsou přetíženi, unaveni a zda bych se této funkce neujal. Proto jsem nastoupil na místo Luboše Rouse.

▸▸ *Hned jsi s nabídkou souhlasil?*

Nabídku jsem přijal proto, abych se nějakým způsobem zapojil do sborové práce.

▸▸ *Co tato funkce prakticky znamená?*

To jsem ještě nezaznamenal ☺. Zatím jsem byl jen jmenován. Podle Petra Kvapila to znamená mít jakýsi přehled o činnosti Diakonie, Katka Vávrová spíše asi očekává nějakou pomoc. Tak nevím. Možná asi něco mezi tím.

▸▸ *Máš už nějaké zkušenosti s diakonskou prací?*

S diakonskou prací jako takovou ne. Ale trošku se delší dobu snažím spolupracovat s některými bratry z našeho sboru a pomoci jim. Několik let se například starám o Helenčinu studánku. Tuto činnost jsem zdědil po Bohuši Kučerovi. A protože je za to i nějaká finanční odměna, pozvu občas některé přátele a jedeme ke studánce uklízet společně. Odstraňujeme listí, stavěli jsme zídku, čistíme odtok apod. V létě se scházíme jednou za čtrnáct dní, v zimě jednou za měsíc. Některým se snažím i domluvit práci, nebo alespoň brigádu, což se mi už i povedlo.

Máš jako člen Správní rady nějaká práva?

To nevím. Asi mám právo něco doporučit. Jednou za čas se snad bude konat nějaká schůzka, spíše formou diskuse. Smysl Diakonie vidím v tom, že doplní svou činností práci Praktické služby.

Jaké propojení existuje mezi Diakonií a sborem?

Zatím to vím jen okrajově. Diakonie by měla být soběstačná, co se týká financování své činnosti a mezd. Sbor pomáhá například občasným nákupem, poskytováním prostor, sbírkami apod.

Máš nějaký svůj plán, čím bys chtěl k práci Diakonie přispět?

Asi pokračovat v tom, jak se zatím snažím chudším bez práce pomáhat. Je daleko lepší nabídnout jim práci, učit je hospodařit, aby se vpravili do normálního života, než je jen podporovat. Jsem rád, že máme mezi sebou i jednoho muže, který žil delší dobu na ulici a v této komunitě se vyzná. Tak by mohl být takový „konzultant".

A teď z jiného soudku. Co hospodářská rada?

To mě oslovil David Fajfr a můj motiv byl úplně stejný. Zapojit se do nějaké činnosti. Navíc hospodářská rada se schází také jen občas, a proto tato práce není časově náročná.

Čím se hospodářská rada zabývá?

Jedním z úkolů byla například oprava bytu, kde je nyní kancelář Diakonie, a největší výzvou, která před námi stojí, je oprava a úpravy modlitebny.

Můžeš prozradit, v jaké fázi jsou tyto úpravy?

Hospodářská rada si myslí, že úpravy našeho sborového domu by měly probíhat po částech, ne naráz, jak bylo původně myšleno, abychom příliš nezadlužili další generace. Kloníme se k tomu, aby jako první začala úprava půdních prostor a střechy a potom se pokračovalo dál. Rozhodovací právo má ale staršovstvo, my jen doporučujeme.

A další úkoly do budoucna?

Úpravy bytů v předním domě, které se postupně uvolňují. Taky se uvažuje o přesunutí sborové kanceláře do prostor v modlitebně a mnohém dalším. Uvidíme.

Kolik členů má hospodářská rada?

Asi deset členů, bratři starší i jiní členové sboru.

Má tvoje zaměstnání něco společného s některou z těchto činností?

To nemá. V civilním zaměstnání se živím prodejem svařovací techniky. I když tak o tom přemýšlím, tak tam nějaká nepatrná souvislost je. Nakupuje u nás hodně lidí z firem, které hledají zaměstnance, tak občas mohu někoho z těch, kdo nemají práci, doporučit.

Jak trávíš rád volný čas?

Velice rád trávím volný čas ve své garáži, kde se věnuji kutění. K velké nelibosti své manželky ☺. Mám tam svářečku a svařuji to, co se jiným svařit nepodařilo – různá prasklá litinová vedení u aut a tak podobně. To mně pomáhá porozumět různým problémům, se kterými se setkávám ve svém oboru. Andrejka má pocit, že bych se mohl víc věnovat úklidu a údržbě bytu a spravovat také něco doma, což se ale částečně děje

A pak taky asi od deseti let učíš u garáže Páju jezdit na motorce…

Tak to ho učím.

Ani se tě neptám, jestli čteš…

Ani knížky, ani návody.

▸▸ *Co tě v poslední době potěšilo?*

Nedělní večírek s Vláďou Horským. Že v takové nenápadnosti dokázal vybudovat v Havlíčkově Brodě veliké dílo. Z malého rodinného společenství asi stočlenný sbor. Poctivou, soustavnou prací. To je vzorem pro mě i pro všechny, kdo chtějí v církvi nějakým způsobem pracovat – ne příliš nápadně, ale o to účinněji.

▸ *Ptala se Lenka Broklová.*

DĚTSKÁ VÁNOČNÍ SLAVNOST

Nedělní škola na filmovém plátně

Že jsou pohyblivé obrázky – totiž film – asi vůbec nejoblíbenějším médiem dnešní doby, svědčí fakt, že již podruhé v krátké době se právě toto médium prezentovalo v našem sboru. Nejprve v listopadu to byl oblíbený Filmový festival dorostu a mládeže a nyní přišli opět autoři dětské vánoční slavnosti s nápadem vytvořit místo tradičního vystoupení dětí s básničkami a koledami filmové zpracování. A hned na úvod chci říci, že velmi zdařilé.

Film byl pojat jako několik historických epizod, které se prolínají se současností. Nejvíc mě zaujalo filmové zpracování šesti dnů tvoření našeho světa – vůbec netuším, jak se něco takového může amatérským způsobem dělat. Viděli jsme prapůvodní oceán, převalující se vody, postupně se vynořovala pevnina a nespoutané živly na ní. Viděli jsme také prapodivná prehistorická zvířata a jejich boje. A do toho pak postupně přichází první lidé – Adam s Evou – ale ty už hrály naše děti. Pak se zase změnila scéna a byli jsme svědky předání Desatera izraelskému lidu. A další scéna – objevuje se poušť, na ní stany nomádů a pak narození Ježíše Krista. A to vše se prolínalo se scénami z dnešní kuchyně, kde jedno dítě velice svádělo pokušení mlsat cukroví a dostalo pod stromeček obrovskou Bibli, ze které četlo některé pasáže. A jiné dítě si stále hrálo nějaké hry v mobilu, nezajímajíc se vůbec, co se děje kolem.

To vše bylo ještě podkresleno podmanivou hudbou. Myslím, že učitelům nedělní školy patří velké poděkování nejen za nápad, ale i za realizaci tohoto bezmála hodinového díla. Vždyť už jen, co muselo dát práce pro děti připravit kostýmy a rekvizity! Například takové desky Desatera napsané skutečnou hebrejštinou působily, jako by byly opravdu vytesány z kamene! A velice obdivuji některé jednotlivé děti, které se musely naučit poměrně dlouhé texty. Jako v opravdovém filmu jsme nakonec četli jména všech dětských herců a hereček a samozřejmě i samotných tvůrců. Scénář napsala Pája Sychrová a největší dík asi patří Petru Buršíkovi za kameru a střih.

▸ *Felix Davídek*

Jak se točí film aneb Adam a Eva mají svátek na Štědrý den

Rozhovor s hlavními tvůrci filmu – Pájou Sychrovou (scénář a režie), Petrem Buršíkem (kamera, střih) a Hanďulou Buršíkovou (vedoucí nedělní školy a režie)

Jak film vznikal?

Pája: Na počátku jsme si s Hanďulou ústně vyměňovaly nějaké názory, pak přišlo ještě pár esemesek od Hanďuly, že by ráda spojila biblický příběh, Vánoce bez stresu, jak si přáli rodiče, a vánoční slavnost. Měla jsem vymyšlený příběh pro hru, tak mě napadlo, co takhle natočit film. Hanďule jsem napsala a ta mi hned odepsala, že se jí nápad líbí a Petr je prý nadšen.

Petr: Ano, byl jsem nadšen, vzpomněl jsem si na natáčení workshopů na filmovém festivalu a začal jsem žhavit foťák a počítač… a už jenom čekal, až se dopíše scénář.

Pája: Scénář jsem asi sedmkrát přepisovala, hlavně ty scény v rodině, aby dobře a srozumitelně propojily scény stvoření, ráje, Desatera, Betléma a „polepšení" členů rodiny. Mezitím jsme celý nápad filmu místo hrané hry museli „prodat" učitelům besídky, kteří většinou až poté, co viděli závěrečnou podobu scénáře, kývli. A Hanďula začala rozdělovat role, kterých bylo málo a které jsme museli nakonec přidávat.

Kdy jste začali točit?

Pája: Začínalo se točit v říjnu v době ekumenické bohoslužby v Červeném kostele. Bylo to 22. října.

Petr: Celkem byla čtyři natáčení v neděli dopoledne během shromáždění (stvoření, ráj, Izraelité s Desaterem a Betlém) a pak jedno sobotní dopoledne (Albertova rodina). Dohromady tak deset hodin.

Kolik hodin trvalo stříhání filmu a úpravy?

Petr: Nepočítaně ☺. Řádově desítky hodin po večerech a nocích.

Co bylo nejtěžší?

Pája: Udržet děcka při natáčení v klidu, až na ně přijde řada… Tady se asi sluší poděkovat všem, kteří pomáhali hlídat, krmit, tišit, bavit, hrát si, pouštět pohádky, nosit pitíčka, rozdávat bonbony a podobně ☺.

Petr: Stříhání pásma nejmladších dětí o stvoření. Při natáčení během nedělního shromáždění bylo těžké vše stihnout, než

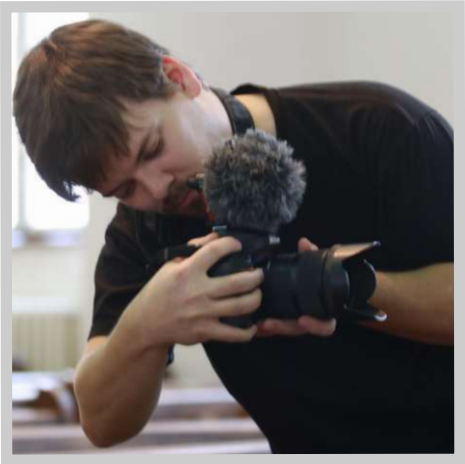

začnou kolem proudit hlučící davy. U Albertovy rodiny, která se točila v bytě u Asszonyi (moc děkujeme!) zase bylo někdy obtížné sestříhat dlouhé rozhovory, když jsem v nich doma posléze našel nějakou chybu.

Hanďula: Koordinace všech a všeho. Aby herci věděli, kde mají kdy být, aby se nebil program natáčení s jinými aktivitami ve sboru a taky, aby Peťa netočil video na výšku a byl dostatečně zásoben kofeinem.

Co jste točili nejvíckrát?

Pája: Rodinu, některé scény i čtyřikrát. A pak první skupinku – celou možná třikrát.

Petr: U většiny záběrů jsem se kvůli nedostatku času musel spokojit s prvním pokusem, i když třeba obsahoval chyby, které se potom musely odstraňovat na počítači. Hodně scén se taky točilo vícekrát, aby záběr byl z různých úhlů.

Objevil se v průběhu natáčení nějaký problém, kdy jste museli změnit původní plán?

Pája: Pršelo, takže ráj se nemohl natáčet venku. Takže jsme si „vyráběli“ kulisy a točili v interiéru. A přidávali jsme role do Betléma.

Hanďula: Občas vypadávali herci, tak jsme telefonicky sháněli další.

Pája: Pak už jsme se drželi scénáře. Natočila se věta, Hanďula ji odškrtla ve scénáři a jela se další věta. Byl tam velký prostor pro invenci. Něco se do scénáře přidalo při natáčení, něco se vypustilo, něco si v danou chvíli za okem kamery zrovna dovymysleli Petr s Hanďulou…

Co se teď s nahrávkou stane?

Pája: Hodně rodičů se ptá, jestli si to můžou schovat, až budou děti větší.

Petr: Zájemcům to můžu přehrát na flešku.

Co vám osobně příprava přinesla?

Petr: Získal jsem celou řadu zkušeností se stříháním videa.

Pája: Byla to pro mě výzva. Nikdy jsem nic podobného nedělala. Důležité bylo naplnit požadavky, aby to bylo pro tolik dětí a aby to dávalo smysl. A opět jsem si potvrdila, že modlitby fungují ☺.

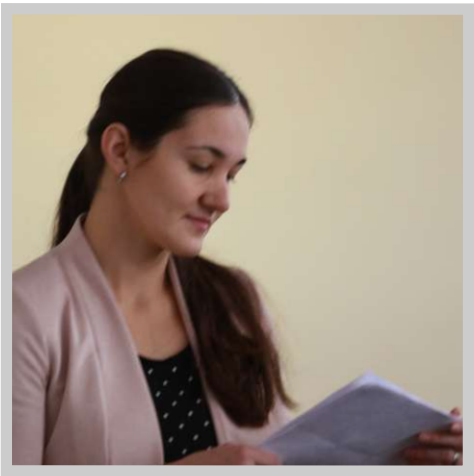

A co příště?

Petr: S Pájou jsme se dohodli, že natočíme něco brzy znovu. Třeba tak za deset let ☺.

A co na to dětské filmové hvězdy?

Jak se vám hrálo? Co se vám líbilo?
Co vás bavilo? Co bylo nejtěžší?
Měli jste trému?

Jindra Horký (Albert – hlavní role)
Jak se ti hrálo? Hodně dobře.
Co se ti líbilo? Že jsem jedl cukroví, pak bylo vtipný to, jak Eva držela fotky a potom to spinkání bylo dobrý.
Co bylo nejtěžší? Překonat začátek, prostředek a konec. Protože začátek a konec byl na stejném místě.

Michal Křipač (otec)
Co se ti líbilo? Že tam bylo jídlo. Nelíbilo se mi, že jsme točili čtyři hodiny. A mám k tomu pár výsad – třeba, že děckám nebylo rozumět. Ale jinak to bylo dobrý.

Mareček Nykodým (2. pastýř)
Co se ti líbilo? Líbilo se mi sezení u jesliček, že jsem si mohl sáhnout na miminko a mohl jsem být se slámou. To miminko byla panenka.
Měl jsi trému? Neměl.

Tobiáš Kratochvíl (stvoření 2. den)
Jak se ti hrálo? Nevím.
Co se ti líbilo? Jak jsme tam vyšli. *(Asi myšleno zpoza opony.)*
Co tě bavilo? Jak jsme tam to písmeno drželi. *(Myšleno číslo.)*
Měl jsi trému? … To je, jako že se stydíš.. Já se nestydím!

Sára Kratochvílová (Marie)
Jak se ti hrálo? Hezky.
Co se ti líbilo? Líbilo se mi to, že jsme to natáčeli.
Co tě bavilo? Že to hrály jenom děti.
Měla jsi trému? Trošku.

Ellinka Sychrová (stvoření 4. den)
Co se ti líbilo? Mně se líbilo všechno, že jsem mohla jít s kamarádkou a držet číslo, že jsem se viděla…
Měla jsi trému? To znamená bála ses? Jooooo, ale jen tak jako asi trošičku malou ☺.
Na co ses těšila? Jako jsem i těšila na zpívání.

Šimon Kratochvíl (neznámý mladík na ulici)
Jak se ti hrálo? Ačkoliv jsem moc nehrál, byla to zábava, protože jsem měl volno, bylo to v pohodě. A překvapilo mě, že ačkoliv jsem nečekal, že to bude něco moc extra, tak mě film nadchnul.
Co se ti líbilo? Jak tam udělali tu scénu, kde bylo „NEZABIJEŠ“ a on odhodil ten nůž.
Co tě bavilo? Jak to říct… Natáčet mě baví.
Měl jsi trému? Ne, protože jsem hrál postranní roli.

S tvůrci filmu rozmlouvala a dětí se ptala Lenka Broklová. S rozhovory s dětmi pomohly také některé maminky, které vyzpovídaly své děti. Děkujeme.

REPORTÁŽ ZE ŠTĚDROVEČERNÍ VEČEŘE

Letos se už potřetí podávala ve spodních místnostech našeho sboru štědrovečerní večeře pro lidi bez domova nebo jen pro osamělé členy a přátele našeho sboru. Stoly jsme připravili pro šedesát osob, ale nakonec přišlo jen asi kolem čtyřiceti lidí.

Úvodního duchovního slova se ujal bratr kazatel Daniel Komrska. Přečetl známou pasáž z Lukášova evangelia o narození Božího Syna a pak přidal neotřelou promluvu, ve které se zabýval těmi postavami, kterým vlastně anděl Páně jako vůbec prvním lidem zvěstuje toto zázračné narození – totiž pastýřům. Anděl jim řekl: *Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechen lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.* (L 2,10–12) Pastýři byli vlastně neplnohodnotní lidé, vždyť se s nimi ani nepočítalo při Augustově soupisu obyvatelstva. A přece si Pán Bůh volí ty nejponíženější a jim uděluje výsadu dozvědět se jako první tu nejdůležitější novinu pro celé lidstvo. Nedozvídají se to ani králové, ani učenci, ani jinak urození lidé, ale obyčejní a v očích většiny obyvatel podřadní lidé. Bratr kazatel pak rozvedl svou úvahu a přirovnal tehdejší pastýře k dnešním lidem bez domova. Ti také mají dnes nejnižší společenské postavení a mnoho tzv. normálních lidí jimi pohrdá. A přece pro Pána Boha jsou to naprosto rovnocenné bytosti s ostatními a možná ještě cennější, neboť jsou chudí a zubožení a někteří jsou zanedbaní až hrůza. Ty Pán Bůh miluje asi nejvíc – viz podobenství o marnotratném synu. „A tak jsme rádi, že jste přijali naše pozvání a přejeme vám dobrou chuť!“ dodal bratr kazatel. Ještě byla kulturní část, při které před publikem poprvé vystoupila Štěpánka Vávrová a zanotovala na flétničku dvě skladby a zazpívala koledy.

Pak připravení číšníci a servírky z našeho sboru už roznášejí vynikající zelnou polévku s uzeninou, jako druhý chod se podává smažený řízek s bramborovým salátem. Na každém stole je připraveno cukroví a vánoční pečivo. Protože přišlo o něco méně hostů, je možnost si i přidat, což někteří bohatě využili.

Štědrovečerní večeře se také zúčastnila skupina asi deseti mladých Číňanů, kteří byli uvedeni bratrem kazatelem Asszonyi. Jedná se o mladé křesťany, kteří se scházejí v tzv. Církvi všemohoucího Boha a mají obavy z politického vývoje v jejich zemi. Církev u nich doma rozhodně nemá na růžích ustláno – snad dokonce hrozí i postavení mimo zákon. Pouhý kříž na stěně modlitebny dráždí úřady, a tak se tato skupina rozhodla vycestovat a světe div se, vybrali si Českou republiku. Pracují tady většinou v čínských restauracích, učí se češtinu a zabydlují se. Podle slov jejich mluvčího se jim tady líbí. Čtyři děvčata z této skupiny nám zazpívala jednu píseň v čínštině, a pak jeden chlapec spolu s bratrem kazatelem Asszonyi, který doprovázel na kytaru, ještě jednu českou. Docela jsem i rozuměl!

Veliké poděkování patří všem, kteří se podíleli na hladkém průběhu této jistě bohumilé akce. Nejvíce snad všem těm, kteří připravili jídlo. Vždyť šedesát porcí obnáší přece nemalou práci v kuchyni. Také všem, kteří upekli tolik cukroví, vánoček, štol a štrůdlů! Vřelé díky všem vám!

Štědrovečerní večeře se pomalu stává v našem sboru už tradicí. Koná se sice jen jednou za rok, ale i tak dáváme našim bratrům a sestrám bez domova příležitost se nejen dosyta najíst, ale snad i můžeme nabídnout něco z duchovního bohatství evangelia. Právě tito lidé mají slyšet, že Bůh je s nimi, miluje je a chce jim pomoci v jejich strastiplném životě. Doufám, že se to aspoň trochu podařilo.

Felix Davídek

VERŠE NA ROK 2018

BRNO		
Sbor	Připomínejte divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst.	1.Paralipomenon 16,12
Staršovstvo	Ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro tvé velké slitování.	Daniel 9,18
Hospodářská rada	Pán Ježíš je věrný; on vás posílí a ochrání od zlého.	2. Tesalonickým 3,3
Nedělní škola	Je lépe mít málo a bát se Hospodina, než mít velký poklad a s ním neklid.	Přísloví 15,16
Malý dorost	Sami u sebe dbejte úzkostlivě, abyste milovali Hospodina, svého Boha.	Jozue 23,11
Velký dorost	Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.	1. list Petrův 5,5
Mládež	Bůh svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách.	Žalm 91,11
Dětský sboreček	Nauč mě plnit tvou vůli, vždyť jsi můj Bůh. Kéž mě tvůj dobrotivý duch vede po rovné zemi!	Žalm 143,10
Pěvecký sbor	Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.	Žalm 37,5
Kompas	Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.	List Jakubův 5,16
Klub maminek	Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, který nestojí na cestě hříšných, který nesedává s posměvači.	Žalm 1,1
Praktická služba	Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako Bůh v Kristu odpustil vám.	Efezským 4,32
Diakonie	Víte, že Syn Boží se zjevil, aby z nás hříchy sňal.	1. list Janův 3,5
Modlitební chvilky	Vyliji svého ducha na tvé potomstvo, své požehnání na tvé děti, takže porostou jako tráva na louce a jako vrby u vody.	Izajáš 44,3
Večírky	Líbí-li se Hospodinu cesty člověka, vede ku pokoji s ním i jeho nepřátele.	Přísloví 16,7¨
Domácí skupinky	Hle, snímám z tebe tvůj hřích a oblékám ti slavnostní roucho.	Zacharjáš 3,4

BOHUMILICE		
Sbor	Drž mé kroky ve svých stopách, aby moje nohy neuklouzly.	Žalm 17,5
Staršovstvo	Hospodin je spása spravedlivých, záštitou v čas soužení jim bývá.	Žalm 37,39
Mládež	Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.	Izajáš 43,1
Skaut	Víte, že Syn Boží se zjevil, aby z nás hříchy sňal.	1. Jan 3,5
Besídka	Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkrušeni v srdci, zachraňuje lidi, jejichž duch je zdeptán.	Žalm 34,19

Buď, kde jsi

Štěpán Smolen

dokončení ze strany 2

„Ale v čem je problém? Proč bych neměl své možnosti zvážit?“ hájil jsem se. „V našem století vládne svoboda, víš? Můžu si dělat, co chci. Nejsme ve starověku…“

Co Kasián na tuto „neprůstřelnou“ argumentaci odpověděl? Pokud to chcete vědět, můžu vám knížku zapůjčit. Čte se jedním dechem. Je psaná vtipně, ale ne plytce. Konec mi přišel mírně zkratkovitý, ale vzhledem k tomu, co jsem načerpala z celého příběhu, mě o radost z knížky nepřipravil.

„Prvním lékem je střízlivost. Mnozí tam dole ve městě podlehli totiž duchovnímu opilství.“

„Ebrietas spiritalis,“ zamachroval zase Kasián s latinou.

„Takoví lidé jsou všeteční,“ řekl abba, „jsou rozptýlení a zahlcení podružnostmi. Tlumí svatou žízeň náhražkovými nápoji, jaké poskytuje svět. A to divné pití působí chvilkovou euforii, ale mnohem delší chmuru. Otupuje vnitřní čilost a tlumí touhu po Bohu. Dočasně zaplní, jenže pokoj neposkytne… Mysl duchovního opilce je naproti tomu rozvalená do široka, zvědavá na vše a vším zaměstnaná. Vrtá se v životech těch druhých, v záležitostech města a světa… Srdce pro takového pijana není uklizeným prostorem, svatyní, kde se čeká na setkání, ale spíše skládkou.“

Přeji nám všem, aby v novém roce 2018 byla naše srdce uklizeným prostorem, ve kterém se budeme setkávat předně s Pánem Bohem, ale i se sebou samými a druhými lidmi.

▸ *Daniela Asszonyi*

ROZVRH

ALIANČNÍHO TÝDNE MODLITEB V BRNĚ

7.–14. LEDNA 2018

ZA OBNOVU CÍRKVE

DEN	MÍSTO	ÚVODNÍ SLOVO	TÉMA
neděle 7. 1. 18.00	Evangelická církev metodistická Archa, Lýskova ul., Bystrc	Igor Mamojka (AS)	Co Duch praví církvím
pondělí 8. 1. 18.00	Armáda spásy Staňkova 6	Pavel Coufal (BJB)	Církev bez lásky
úterý 9. 1. 18.00	Apoštolská církev Životského 10	Petr Dvořáček (CB)	Církev věrná až k smrti
středa 10. 1. 18.00	Církev bratrská Kounicova 15	Jana Daněčková (ECM)	Církev kompromisů a špatného učení
čtvrtek 11. 1. 18.00	Bratrská jednota baptistů Smetanova 20	Pavel Harabus (AC)	Pevně se držte toho, co máte
pátek 12. 1. 18.00	Křesťanské sbory Šámalova 15a	Jiří Míšek (ES)	Probuď se a posilni, co je už na vymření
sobota 13. 1. 18.00	Českobratrská církev evangelická Blahoslavův dům, Lidická 79	Jan Asszonyi (CB)	Otevřel jsem před tebou dveře
neděle 14. 1. 18.00	Církev Bratrská-Betanie Spol. centrum Brno-sever, Okružní 21	Jiří Krejčí (KS)	Zabezpečená církev v částečném bezvědomí

Sbírka bude věnována na potřeby Křesťanské základní a mateřské školy Jana Husa. Konkrétně pak na fond podpory sociálně slabých rodin. Č. účtu: 27-8677090277/0100, v.s. 43.

Další informace najdete na www.ea.cz.

Ekumenická bohoslužba v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů se bude konat v **kostele sv. Jakuba** v úterý 23. ledna 2018 v 19.00 hod.

PASTÝŘSKÝ LIST

PŘEDSEDY RADY CB

LEDEN 2018

Milí přátelé, sestry, bratři,

srdečně Vás na přelomu kalendářního roku zdravím slovy proroka Izajáše: *On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.* (Iz 40,29–31)

Nabývat nových sil, běžet bez únavy, jít bez umdlení, nebo dokonce se vznášet jako orel… asi to jde, ale musíte použít doping. V tomto textu se o jistém dopingu skutečně píše! Oním dopingem je „skládat naději v Hospodina“. Pak najednou přicházejí síly, které nejsou z nás a které jsou dodávány i těm, kdo normálně sílu nemají. Ti, kdo by měli být plni sil, umdlévají, a naopak slabí sílu mají.

Stojíme na prahu dalšího roku a dost možná se na něj díváme trochu s obavami. Prezidentské volby, které mají potenciál ještě více rozdělit národ, vláda bez důvěry sněmovny, hrozící jaderný konflikt se severní Koreou, nepokoje kvůli Jeruzalému, statisíce lidí prchajících z válečných zón a mnoho dalších oblastí, ale i lidí, ze kterých jde strach. Jiní mohou prožívat nepokoj kvůli zdraví, dětem, které odcházejí od víry, kvůli sboru, který není v dobré kondici. Vždy byl, je a bude důvod k obavám, a proto je aktuální slovo o naději, o síle, která nemá zdroj v nás, dokonce ani v okolnostech, ale v Hospodinu.

Jenže kde vzít naději navzdory temnotě, která nás někdy obklopuje? Mám za to, že mít naději potřebuje i jistou disciplínu. „Vyžaduje vybrat si světlo, i když je kolem temnota, vybrat si život, i když jsou síly smrti viditelné, vybrat si pravdu, i když jsem obklopen lží. Opakem naděje je nejen beznaděj, ale i z ní plynoucí skepse. Skeptikové hledají tmu, kdekoli se ocitnou. Ukazují na blížící se nebezpečí, nečisté motivy a skryté intriky. Důvěru nazývají naivitou, starost a péči falešnou romantikou, od-

puštění falešnou sentimentalitou. Posmívají se nadšení, vysmívají se duchovní horlivosti a pohrdají charismatickým chováním. Sami sebe považují za lidi, kteří vidí realitu a kteří se nedají svést únikovými emocemi. Tím ale, že snižují Boží radost, vyvolává jejich zatemnění jen další tmu. Lidé, kteří poznali Boží radost, nepopírají temnotu, ale rozhodnou se, že v ní už déle žít nebudou. Tvrdí, že světlu, které svítí ve tmě, se dá důvěřovat více než tmě, a že i jen malé množství světla dokáže tmu rozptýlit. Jeden druhému ukazují záblesky světla, které tu a tam objevují. Objevují, že existují lidé, kteří žijí pro druhé, kteří následují Krista, kteří si navzájem léčí rány. Každou chvíli si mohu vybrat mezi nadějí a skepsí, mezi cynismem a radostí." (H. Nouwen) Moc bych nám v příštím roce přál, abychom si dokázali s Boží pomocí vybírat světlo, i když budou přicházet síly temnoty.

Nedávno jsem četl slova, která s tématem naděje souvisejí a která se mě v souvislosti s citovaným textem z Izajáše hluboce dotkla. „Mládí – to není nějaký časový úsek. Je to stav mysli, rozhodnutí vůle, kvalita představivosti, vítězství odvahy nad bázlivostí či touhy po dobrodružství nad láskou k pohodlí. Člověk nezestárne tím, že je zde už řadu let. Zestárne tím, že opustí svůj ideál. Léta mohou přidat vrásky na jeho kůži, ale opustí-li člověk svůj ideál, objeví se mu vrásky na duši. Starosti, obavy, pochybnosti a zoufalství jsou nepřátelé, kteří nás pomalu ohýbají k zemi a obracejí nás v prach, ještě než zemřeme. Mladí zůstaneme, dokud budeme otevřeni vůči všemu, co je krásné, dobré a úžasné, dokud budeme schopni přijímat poselství jiných mužů a žen, přírody a Boha. Nastane-li den, kdy nás přemůže pesimismus a hořkost, a kdy nás bude sžírat zoufalství, pak nechť je Bůh milostiv vaší staré duši." (generál D. MacArthur) Když tento text vztáhneme na Izajášova slova, pak duchovní mládí není otázkou věku, ale schopností nenechat se převálcovat pesimismem a skepsí, a zároveň držet se ideálů, které přijímáme od Pána Boha. Pokud nás začne válcovat skepse, pácháme jistý druh sebevraždy. Četl jsem, že člověk prý může spáchat sebevraždu třemi způsoby: „Může si sáhnout na život, může se nechat zabít a může sám sebe nechat žít bez naděje. Tato poslední forma sebedestrukce je tak vychytralá, že ji často nevnímáme, a tudíž jí nedokážeme čelit." (B. Manning)

Modlím se za naši církev i za sebe, abychom byli lidmi naděje. Abychom byli důvěřiví, starostliví, nadšení a horliví. Abychom jeden druhému ukazovali záblesky světla, které tu a tam objevíme.

Těším se na to, co pro nás jako církev, sbory, ale i jednotlivce Pán církve připravil, a mám naději, že mnohé z toho budu mít výsadu zakoušet spolu s Vámi. Mám naději, že společně budeme nabírat nových sil, protože požijeme povolený doping, kterým je naděje v Hospodinu.

Váš v Kristu

David Novák

RŮŽOVÉ AUTÍČKO

Nejrůznější autíčka i jiné dopravní prostředky na ovládání dostávají pod stromečkem k Vánocům většinou malí kluci nebo jejich tat'kové. I malá Míla vídala skoro každý rok po Vánocích u svých bratranců a kamarádů různá nová auta či letadélka na ovládání. Moc se jí líbila. Bylo prima, když jí některý z kluků autíčko na chvíli půjčil a ona mohla mačkáním tlačítka na ovladači popojíždět dopředu a dozadu. Stačilo stát opodál, nemusela se k autíčku vůbec ohýbat, jen mít na něj namířenou anténu.

Míla si začala taky autíčko na ovládání moc přát. Nemuselo by být vůbec velké, ale mohlo by být takové trochu víc holčičí. Růžové! A představte si, ono se jí to přání splnilo. Pod zářícím stromkem v krabici zabalené do vánočního papíru pomalovaného sněhuláky bylo růžové autíčko a vedle něho ovladač. Míla dala s tatínkovou pomocí do autíčka baterie, protože jinak by autíčko nejezdilo, stoupla si malý kousek od autíčka, jelikož ovládání z velké dálky funguje špatně nebo vůbec, a stlačila prstíkem tlačítko. Autíčko začalo jezdit tak, jak si právě přála, podle toho, jaké tlačítko zrovna mačkala. Když se autíčko vypravilo někam, kde ho Míla nechtěla mít, stačilo stát v dosahu ovládání a poslat autíčko jinam. To bylo radosti. Na dlouho dobu bylo pak růžové autíčko Mílinou oblíbenou hračkou.

Míla na tyto Vánoce pak už nikdy nezapomněla. Ani když už byla dospělá. Nebylo to však jen proto, že se jí splnilo její velké přání a dostala krásný dárek, bylo to také proto, co jí o růžovém autíčku pověděla maminka. Prozradila jí, že i my lidé můžeme být růžovému autíčku na ovládání podobní. Taky míváme narůžovělou barvu, protože tak nás Pán Bůh stvořil. V sobě máme jako baterii, která nám pomáhá, Ducha svatého, který v nás přebývá, a jsme-li v blízkosti Pána Boha, může náš život směřovat správným směrem a po správné cestě, stejně jako ovladačem ovládá Míla cestu růžového autíčka.

Od té doby vždy, když se po Vánocích blíží další nový rok, touží v něm být Míla jako to růžové autíčko. Taková, jakou ji Pán Bůh stvořil a jakou ji chce mít, nabitá Duchem svatým a v Boží blízkosti, kde může být směrována správným směrem Božím ovládáním.

Přejme si to i my.

- *Najdete na obrázcích na šesti místech rozdíl? Autíčka si pak můžete vybarvit a vůbec nemusejí být růžová.*

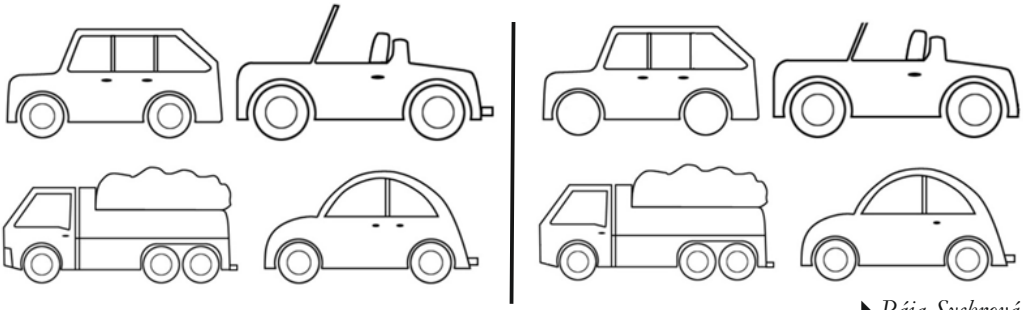

▸ *Pája Sychrová*

LEDEN V NAŠEM SBORU

Večírky / neděle 17.00 (posezení) 13.30 start programu

7. 1.: se nekoná (Alianční týden modliteb)
10. 1.: Pobyt s rodinou ve Velké Británii – kaz. Roman Neumann
21. 1.: Čínským Tibetem za nomády – br. Dalimil Petrilák
28. 1.: Kalich na zámku Kunštát – br. Karel Maráz

Mládež / úterý 19.15

Sledujte oznámení na http://mladez-brno.webnode.cz/

Klub maminek / čtvrtek 10.00

11. 1.: Modlitby matek

25. 1.: Duchovní program s Janem Asszonyi

Diakonie

8. 1.: Tvořivý kroužek (15–18 hod)
11. 1.: Kluci na čaj (10–12 hod)
16. 1.: Senioři (10 hod)

22. 1.: Tvořivý kroužek (15–18 hod)
25. 1.: Kluci na čaj (10–12 hod)

SPORTOVNÍ AKTIVITY

Brusleníčko

Pravidelná nedělní odpolední sportovní aktivita mládeže od 15.00 do 17.00. Nekoná se za každého počasí. Vstupné pro zúčastněné stále pouze 50 Kč. Bližší informace u Tomáše Kotrbatého (604 362 414 nebo 605 307 274).

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křipačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zasílali do redakční rady Kompasu.

LEDEN V NAŠEM SBORU

NEDĚLE

PRAVIDELNÉ POBOŽNOSTI

7. 1.:	10.00	kaz. Jan Asszonyi; Večeře Páně
14. 1.:	10.00	kaz. Jan Asszonyi
21. 1.:	10.00	kaz. Daniel Komrska
28. 1.:	10.00	kaz. Jan Asszonyi

STŘEDA

BIBLICKÉ A MODLITEBNÍ HODINY

3. 1.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi (cyklus Můžete se radovat)
10. 1.:	18.00	Alianční týden modliteb (úvod Jana Daněčková z ECM)
17. 1.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi (cyklus Můžete se radovat)
24. 1.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi (cyklus Můžete se radovat)
31. 1.:	19.00	kaz. Daniel Komrska (cyklus Můžete se radovat)

Nedělní škola	pravidelně souběžně s nedělní pobožností
Mladší dorost	každé úterý v 17.00
Starší dorost	každý čtvrtek v 17.00
Mládež	každé úterý v 19.15
Modlitební chvíle	v neděli v 9.20 a ve středu v 18.20
Zkouška pěveckého sboru	každý pátek v 16.45
Zkouška dětského sborečku	vždy po nedělní pobožnosti (vyjma první neděle)
Jednání staršovstva	v pátek 15. ledna v 17.30
Praktická služba	ve středu 17. ledna v 17.30

STANICE

	BOHUMILICE / neděle 9.30	BLANSKO / neděle 14.00
7. 1.:	Bohumiličtí	
14. 1.:	kaz. Daniel Komrska; VP	
21. 1.:	kaz. Jan Asszonyi	kaz. Jan Asszonyi
28. 1.:	Bohumiličtí	